Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

11. května 2017 *

„Kasační opravný prostředek — Směrnice 2010/30/EU — Uvádění spotřeby energie na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie — Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 665/2013 — Uvádění spotřeby energie na energetických štítcích vysavačů — Energetická účinnost — Metoda měření — Vymezení přenesené pravomoci — Zkreslení důkazů — Povinnost uvést odůvodnění Tribunálu“

Ve věci C-44/16 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 25. ledna 2016,

Dyson Ltd, se sídlem v Malmesbury (Spojené království), zastoupená E. Batchelorem a X. Healy, solicitors, jakož i F. Carlin, barrister, a A. Patsa, advocate,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

další účastnice řízení:

Evropská komise, zastoupená K. Herrmann, jakož i E. Whitem, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení E. Juhász, předseda senátu, C. Vajda a C. Lycourgos (zpravodaj), soudci,

generální advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

1 Kasačním opravným prostředkem se společnost Dyson Ltd domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 11. listopadu 2015, Dyson v. Komise (T-544/13, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2015:836), kterým zamítl návrh uvedené společnosti znějící na zrušení nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 665/2013 ze dne 3. května 2013, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích vysavačů (Úř. věst. 2013, L 192, s. 1, dále jen „sporné nařízení“).

Právní rámec

Směrnice 2010/30/EU

2 Body 5 a 8 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU ze dne 19. května 2010 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku (Úř. věst. 2010, L 153, s. 1) uvádí:

„(5) Získání přesných, věcných a srovnatelných informací o specifické spotřebě energie výrobků spojených se spotřebou energie by mělo ovlivnit konečného uživatele v tom smyslu, že při výběru dá přednost výrobkům s nižší spotřebou energie, nebo které nepřímo vedou k nižší spotřebě energie a jiných hlavních zdrojů během používání, což bude nutit výrobce k opatřením ke snížení spotřeby energie a jiných hlavních zdrojů u výrobků, které vyrábějí. Tím by se rovněž mělo nepřímo podpořit účinné využívání těchto výrobků s cílem přispět k cíli EU zvýšit energetickou účinnost o 20 %. Působením samotných tržních sil bez těchto informací nedojde k prosazení racionálního využívání energie a jiných hlavních zdrojů u těchto výrobků.

[…]

(8) Informace hrají klíčovou roli v působení tržních sil a je tedy nezbytné zavést jednotný energetický štítek u všech výrobků stejného typu a poskytnout potenciálním zákazníkům doplňující normalizované informace o nákladech na tyto výrobky, pokud jde o energii a spotřebu jiných hlavních zdrojů, a přijmout opatření k tomu, aby potenciální koneční uživatelé, kteří nevidí vystavený výrobek a nemají tedy ani příležitost vidět energetický štítek, rovněž obdrželi tyto informace. Aby byl energetický štítek účinný a úspěšný, měl by být pro konečné uživatele snadno rozpoznatelný, jednoduchý a výstižný. Pro tento účel by měla být jako základ zachována stávající podoba štítku s cílem informovat konečné uživatele o energetické účinnosti výrobků. Spotřeba energie a jiné informace vztahující se k výrobkům by měly být měřeny v souladu s harmonizovanými technickými normami a metodami.“

3 Podle čl. 1 odst. 1 a 2 uvedené směrnice:

„1. Tato směrnice stanoví rámec pro harmonizaci vnitrostátních opatření týkajících se zejména označování energetickými štítky a uvádění normalizovaných informací o výrobku jako prostředků, jak informovat konečné uživatele o spotřebě energie a případně jiných hlavních zdrojů během používání a o doplňujících informacích týkajících se výrobků spojených se spotřebou energie, což dává konečným uživatelům možnost volby výrobků s vyšší účinností.

2. Tato směrnice se vztahuje na výrobky spojené se spotřebou energie, které mají významný přímý nebo nepřímý dopad na spotřebu energie nebo případně jiných hlavních zdrojů během používání.“

4 Podle čl. 5 písm. a) a b) uvedené směrnice členské státy zajistí, aby „dodavatelé, kteří uvádějí na trh nebo do provozu výrobky, na které se vztahuje akt v přenesené pravomoci, dodávali energetický štítek a informační list v souladu s touto směrnicí a aktem v přenesené pravomoci“ a aby tito dodavatelé „předložili technickou dokumentaci, která postačuje k posouzení správnosti informací na energetickém štítku a v informačním listu“.

5 Článek 10 směrnice 2010/30, nadepsaný „Akty v přenesené pravomoci“, stanoví:

„1. Komise stanoví podrobnosti týkající se energetického štítku a informačního listu akty v přenesené pravomoci v souladu s články 11, 12 a 13 ve vztahu ke každému druhu výrobku v souladu s tímto článkem.

Pokud výrobek splní kritéria uvedená v odstavci 2, vztahuje se na něj akt v přenesené pravomoci v souladu s odstavcem 4.

Ustanovení aktů v přenesené pravomoci týkající se informací o spotřebě energie a jiných hlavních zdrojů během používání uváděných na energetickém štítku a v informačním listu umožní konečným uživatelům, aby se při koupi výrobku na základě větší informovanosti lépe rozhodli, a orgánům dohledu nad trhem, aby si ověřily, zda se výrobky shodují s poskytnutými informacemi.

[…]

4. V aktech v přenesené pravomoci se uvedou zejména:

[…]

i) úroveň přesnosti informací na energetickém štítku a informačních listech;

j) datum vyhodnocení a případné revize aktu v přenesené pravomoci s přihlédnutím k rychlosti technologického pokroku.“

6 Článek 11 uvedené směrnice, nadepsaný „Výkon přenesení pravomoci“, v odstavci 1 stanoví:

„Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článku 10 je svěřena Komisi na dobu pěti let počínaje dnem 19. června 2010. […]“

Sporné nařízení

7 Sporné nařízení podle čl. 1 odst. 1 „stanoví požadavky na uvádění spotřeby energie na energetických štítcích a poskytování doplňujících informací o výrobku u vysavačů napájených z elektrické sítě včetně hybridních vysavačů“.

8 Článek 3 uvedeného nařízení, nadepsaný „Povinnosti dodavatelů a časový plán“, stanoví:

„1. Dodavatelé zajistí, aby od 1. září 2014:

a) každý vysavač byl dodán s tištěným štítkem majícím provedení a obsahujícím informace stanovené v příloze II;

b) byl k dispozici informační list výrobku stanovený v příloze III;

c) byla orgánům členských států a Komisi na vyžádání zpřístupněna technická dokumentace stanovená v příloze IV;

d) každá reklama na konkrétní model vysavače v případě, že jsou uváděny informace související se spotřebou energie nebo cenou, obsahovala údaj o třídě energetické účinnosti výrobku;

e) každý propagační materiál technického charakteru pro konkrétní model vysavače, který popisuje konkrétní technické parametry výrobku, obsahoval údaj o třídě energetické účinnosti daného modelu.

2. Požadavky na provedení energetického štítku uvedené v příloze II se použijí podle tohoto časového plánu:

a) pro vysavače uvedené na trh od 1. září 2014 musí být energetické štítky v souladu s energetickým štítkem 1 přílohy II;

b) pro vysavače uvedené na trh od 1. září 2017 musí být energetické štítky v souladu s energetickým štítkem 2 přílohy II.“

9 Článek 5 uvedeného nařízení, nadepsaný „Metody měření“, stanoví, že „[i]nformace, které se poskytují podle článků 3 a 4, musí být získány pomocí spolehlivých, přesných a opakovatelných metod měření a výpočtů, které zohledňují uznávané nejmodernější metody měření a výpočtů, jak je stanoveno v příloze VI“.

10 Článek 7 sporného nařízení, nadepsaný „Revize“, stanoví:

„Komise přezkoumá toto nařízení nejpozději pět let od jeho vstupu v platnost s ohledem na technický pokrok. Přezkoumání posoudí zejména přípustné odchylky při ověřování stanovené v příloze VII, zda by plnohodnotné vysavače napájené bateriemi měly být zahrnuty do působnosti tohoto nařízení a zda je proveditelné používat pro roční spotřebu energie, schopnost odstraňování prachu a emise prachu z vysavače metody měření, které vycházejí z částečně naplněné místo prázdné schránky vysavače na prach.“

11 Příloha I uvedeného nařízení uvádí, že vysavač je klasifikován podle energetické účinnosti vysavače v souladu s jeho roční spotřebou energie, podle účinnosti čištění podle jeho schopnosti odstraňování prachu na koberci a podle emisí prachu z vysavače.

12 Bod 1 přílohy VI uvedeného nařízení stanoví:

„Pro účely shody a ověření shody s požadavky tohoto nařízení se provádějí měření a výpočty pomocí spolehlivých, přesných a reprodukovatelných postupů, které zohledňují všeobecně uznávané nejmodernější metody měření a výpočtů, včetně harmonizovaných norem, jejichž referenční čísla byla za tímto účelem zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*. Musí vyhovovat technickým definicím, podmínkám, rovnicím a parametrům uvedeným v této příloze.“

Žaloba před Tribunálem a napadený rozsudek

13 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 7. října 2013, podala společnost Dyson žalobu znějící na zrušení sporného nařízení.

14 Na podporu žaloby společnost Dyson vznesla tři žalobní důvody vycházející zaprvé z nepříslušnosti Komise, zadruhé z nedostatku odůvodnění sporného nařízení a zatřetí z porušení zásady rovného zacházení.

15 Napadeným rozsudkem Tribunál žalobu v plném rozsahu zamítl.

Návrhová žádání stran před Soudním dvorem

16 Společnost Dyson navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek;

— zrušil sporné nařízení a

— uložil Komisi náhradu nákladů vynaložených v řízení před Soudním dvorem a Tribunálem.

17 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zamítl kasační opravný prostředek a

— uložil společnosti Dyson náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

18 Na podporu kasačního opravného prostředku společnost Dyson uvádí šest důvodů. V rámci prvního důvodu vytýká Tribunálu, že nesprávně překvalifikoval první žalobní důvod uplatněný v řízení v prvním stupni. Druhý důvod vychází z toho, že Tribunál provedl nesprávný výklad pravomoci přenesené na Komisi článkem 10 směrnice 2010/30. V rámci třetího důvodu společnost Dyson vytýká Tribunálu, že porušil její právo na účinnou procesní obranu. Čtvrtý důvod vychází ze zkreslení a nezohlednění určitých důkazů. Pátý důvod vychází z nedostatku odůvodnění napadeného rozsudku. V rámci šestého a posledního důvodu společnost Dyson tvrdí, že Tribunál porušil zásadu rovného zacházení.

Ke čtvrtému důvodu a ke čtvrté části pátého důvodu kasačního opravného prostředku

Argumenty účastnic řízení

19 V rámci čtvrtého důvodu, který se třeba zkoumat na prvním místě, vytýká společnost Dyson Tribunálu, že jednak zkreslil a jednak nezohlednil určité důkazy určené k prokázání reprodukovatelnosti metody měření energetické náročnosti vysavačů, která vychází z naplněné schránky vysavače na prach.

20 Pro účely prokázání, že energetickou náročnost vysavačů lze měřit jinou metodou, než kterou určilo sporné nařízení a která vychází z testů provedených s prázdnou schránkou vysavače na prach, společnost Dyson uvádí, že před Tribunálem uplatnila několik důkazů směřujících mimo jiné k prokázání reprodukovatelnosti metody měření energetické náročnosti prostřednictvím testů provedených s plnou schránkou vysavače na prach, tedy metody určené oddílem 5.9 harmonizované normy EN 60312-1:(2013) přijaté Evropským výborem pro normalizaci v elektrotechnice (Cenelec) (dále jen „metoda Cenelec“).

21 V první části čtvrtého důvodu má společnost Dyson za to, že když Tribunál v bodě 51 napadeného rozsudku uvedl, že se zmínila pouze o jednom laboratorním testu, který může doložit reprodukovatelnost uvedené metody, zkreslil důkaz, který společnost Dyson předložila a který prokazoval, že metoda měření s plnou schránkou byla testována ve více laboratořích a byla reprodukovatelná.

22 V rámci druhé části čtvrtého důvodu společnost Dyson tvrdí, že Tribunál nezohlednil důkazy, které předložila a které prokazují reprodukovatelnost metody Cenelec. Ve čtvrté části pátého důvodu společnost Dyson vytýká Tribunálu, že nevysvětlil, proč odmítl důkazy, které předložila k prokázání reprodukovatelnosti metody Cenelec.

23 Podle názoru Komise společnost Dyson nepochybně před Tribunálem odkázala na testy provedené v několika laboratořích, avšak netvrdila, že jsou součástí programu srovnávacích testů založených na stejném modelu vysavačů (laboratorní/kruhové testy). Komise zdůrazňuje, že Tribunál možná nepoužil přesnou technickou terminologii, avšak tím nezkreslil důkazy, které měl k dispozici. Tribunál totiž mohl učinit závěr, že přetrvávají pochybnosti ohledně reprodukovatelnosti metody výpočtu s plnou schránkou s ohledem na skutečnost, že pro potvrzení reprodukovatelnosti této metody nebyl proveden žádný kruhový test.

24 Komise dále uvádí, že tvrzení o „nezohlednění“ důkazů se týkají pouze posouzení provedených Tribunálem, a nepředstavují tedy, s výhradou případu zkreslení, právní otázku, která by mohla být přezkoumána v rámci řízení o kasačním opravném prostředku. Komise mimoto zdůrazňuje, že Tribunál není povinen hodnotit každý předložený důkaz. Z bodů 49 až 53 napadeného rozsudku přitom jasně plyne, že Tribunál zvážil důkazy předložené účastnicemi řízení.

25 Komise rovněž tvrdí, že není povinna používat normy vypracované Cenelec.

Závěry Soudního dvora

26 V bodě 49 napadeného rozsudku Tribunál rozhodl, že i když společnost Dyson uvádí k prokázání spolehlivosti a přesnosti testu výkonu z hlediska energie prováděného s naplněnou schránkou vysavače na prach řadu argumentů, nemění to nic na tom, že ohledně reprodukovatelnosti uvedeného testu přetrvávají pochybnosti.

27 V bodě 50 uvedeného rozsudku Tribunál zdůraznil, že k prokázání reprodukovatelnosti testů je totiž v praxi nezbytné, aby byly uskutečněny tzv. „kruhové“ mezilaboratorní testy, jejichž účelem je zajistit přesnost výsledků získaných na základě opakovaných testů prováděných s jedním vzorkem v různých laboratořích.

28 V bodě 51 téhož rozsudku Tribunál konečně konstatoval, že se žalobkyně zmiňuje pouze o jednom laboratorním testu, u kterého je podle jejího názoru možné doložit jeho reprodukovatelnost, takže reprodukovatelnost testu prováděného s naplněnou schránkou vysavače na prach není dostatečně prokázána k tomu, aby bylo možné konstatovat, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení.

29 V rámci první části čtvrtého důvodu společnost Dyson v podstatě vytýká Tribunálu, že v bodě 51 napadeného rozsudku zkreslil přístup, který před ním hájila, podle kterého byla metoda Cenelec podrobena řadě laboratorních testů potvrzujících její reprodukovatelnost, jakož i svědectví jejího zaměstnance, vedoucího kontroly hospodářské soutěže (Head of Competitor Intelligence), poskytnuté na podporu uvedeného tvrzení.

30 Je třeba připomenout, že Soudní dvůr v případě kasačního opravného prostředku není příslušný ke zjišťování skutkového stavu ani v zásadě ke zkoumání důkazů, ke kterým se Tribunál přiklonil na podporu tohoto skutkového stavu. Pokud totiž tyto důkazy byly získány řádně a byly dodrženy obecné právní zásady a procesní pravidla použitelná v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů, přísluší pouze Tribunálu posoudit hodnotu, kterou je třeba přiznat důkazům, které mu byly předloženy. Toto posouzení tudíž s výhradou případu zkreslení důkazů předložených Soudu nepředstavuje právní otázku, která by podléhala přezkumu Soudního dvora (rozsudek ze dne 18. ledna 2017, Toshiba v. Komise, C-623/15 P, nezveřejněný, EU:C:2017:21, bod 39 a citovaná judikatura).

31 Pravomoc Soudní dvora k přezkumu skutkových zjištění učiněných Tribunálem se vztahuje zejména na věcnou nesprávnost těchto zjištění, která vyplývá z písemností ve spise, na zkreslení důkazů, právní kvalifikaci těchto důkazů a otázku, zda byla dodržena pravidla v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů (rozsudky ze dne 25. ledna 2007, Sumitomo Metal Industries a Nippon Steel v. Komise, C-403/04 P a C-405/04 P, EU:C:2007:52, bod 39, jakož i ze dne 19. prosince 2013, Siemens a další v. Komise, C-239/11 P, C-489/11 P a C-498/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:866, bod 39).

32 V projednávané věci z bodu 38 repliky společnosti Dyson před Tribunálem plyne, že tvrdila, že metoda Cenelec byla přísně testována z hlediska jak reprodukovatelnosti, tak opakovatelnosti. Vedoucí kontroly hospodářské soutěže společnosti Dyson ve svém svědectví zaznamenaném v příloze k replice a uvedeném v jejím bodě 39 rovněž zdůraznil, že tato metoda byla předmětem několika testů v několika laboratořích, což umožnilo prokázat její reprodukovatelnost.

33 Z toho plyne, že Tribunál zjevně zkreslil pozici, kterou před ním obhajovala společnost Dyson, když měl v bodě 51 napadeného rozsudku za to, že se zmínila pouze o jednom laboratorním testu, který podle jejího názoru může doložit reprodukovatelnost metody výpočtu s plnou schránkou. Jak totiž správně uvádí společnost Dyson v kasačním opravném prostředku, takové konstatování je zjevně v rozporu s obsahem procesních písemností předložených Tribunálu, jakož i se svědectvím vedoucího kontroly hospodářské soutěže společnosti Dyson.

34 Je však třeba uvést, že podle bodu 50 napadeného rozsudku je k prokázání reprodukovatelnosti testů nezbytné, nejen aby byla uskutečněna řada laboratorních testů, ale aby tyto testy byly „kruhové“, tedy prováděné s jedním vzorkem.

35 Z toho plyne, že pouhá okolnost, že Tribunál zkreslil tvrzení společnosti Dyson ohledně existence několika laboratorních testů, sama o sobě nepostačuje k určení neplatnosti závěru, podle kterého není metoda Cenelec reprodukovatelná.

36 V rámci druhé části čtvrtého důvodu nicméně společnost Dyson vytýká Tribunálu i to, že nezohlednil určité důkazy obsažené v procesních písemnostech, které prokazují reprodukovatelnost metody Cenelec. V rámci čtvrté části pátého důvodu společnost Dyson rovněž Tribunálu vytýká, že neodůvodnil, proč uvedené důkazy byly odmítnuty. Oběma těmito výtkami je třeba se zabývat společně.

37 Je totiž třeba připomenout, že jednak v rámci kasačního opravného prostředku je účelem přezkumu Soudního dvora zejména ověření, zda Tribunál právně dostačujícím způsobem odpověděl na soubor argumentů uplatněných navrhovatelkou, a jednak důvod vycházející z nedostačené odpovědi Tribunálu na argumenty uvedené v prvním stupni znamená v podstatě, že je tvrzeno porušení povinnosti uvést odůvodnění, která vyplývá z článku 36 statutu Soudního dvora Evropské unie, použitelného na Tribunál na základě čl. 53 prvního pododstavce téhož statutu, a z článku 117 jednacího řádu Tribunálu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. května 2010, Gogos v. Komise, C-583/08 P, EU:C:2010:287, bod 29, a usnesení ze dne 13. prosince 2012, Alliance One International v. Komise, C-593/11 P, nezveřejněné, EU:C:2012:804, bod 27).

38 Z ustálené judikatury plyne, že Soudní dvůr neukládá Tribunálu povinnost poskytnout vysvětlení, ve kterém by se vyčerpávajícím způsobem postupně zabýval každou z úvah uvedených účastníky sporu, a odůvodnění tedy může být implicitní za podmínky, že umožní zúčastněným osobám seznámit se s důvody, proč Tribunál nevyhověl jejich argumentům, a Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat svůj přezkum (usnesení ze dne 13. prosince 2012, Alliance One International v. Komise, C-593/11 P, nezveřejněné, EU:C:2012:804, bod 28, a rozsudek ze dne 26. října 2016, PT Musim Mas v. Rada, C-468/15 P, EU:C:2016:803, bod 71).

39 V projednávané věci je třeba zaprvé zdůraznit, že nedostatek reprodukovatelnosti metody Cenelec byl rozhodující skutečností při posuzování ze strany Tribunálu, na jehož základě rozhodl, že přístup Komise, který upřednostňuje metodu měření energetické náročnosti vysavačů na základě testů uskutečněných s prázdnou schránkou vysavače na prach, není zjevně neodůvodněný.

40 Zadruhé je třeba připomenout, že v bodě 49 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že přetrvávají pochybnosti ohledně reprodukovatelnosti metody Cenelec, a v bodě 50 uvedeného rozsudku zdůraznil, že reprodukovatelnost metody měření vyžaduje uskutečnění kruhových mezilaboratorních testů, jejichž účelem je zajistit přesnost výsledků získaných na základě opakovaných testů prováděných s jedním vzorkem v různých laboratořích.

41 V procesních písemnostech v řízení před Tribunálem se přitom společnost Dyson snažila prokázat, že ačkoli se nezakládá na „kruhových“ testech, je metoda Cenelec reprodukovatelná. V tomto ohledu v bodech 7, 8 a 39 repliky společnost Dyson tvrdí, že Cenelec má za úkol dohlížet na to, aby všechny zveřejněné normy byly soudržné, jasné a přesné a zohledňovaly technický pokrok. Rovněž předložila odůvodněné stanovisko akreditované evropské laboratoře testující vysavače, podle kterého uvedená metoda vede k reprodukovatelným výsledkům, jakož i potvrzující svědectví svého vedoucího kontroly hospodářské soutěže, který se účastnil vývoje uvedené metody.

42 Proto Tribunál nemohl považovat za prokázané, jak učinil v bodě 49 napadeného rozsudku, že „ohledně opakovatelnosti [reprodukovatelnosti] [metody Cenelec] přetrvávají pochybnosti“, aniž uvedl důvod, proč je třeba zamítnout zpochybnění takového tvrzení ze strany společnosti Dyson pomocí skutečností připomenutých v předchozím bodě. Tribunál konkrétně nemohl tvrdit, že reprodukovatelnost metody měření vyžaduje provedení tzv. „kruhových“ testů, aniž vysvětlil, proč argumenty v opačném smyslu uvedené společností Dyson v procesních písemnostech nemohly takové tvrzení vyvrátit. Ačkoli je pravda, že Komise před Tribunálem napadla reprodukovatelnost metody Cenelec, je třeba konstatovat, že společnost Dyson argumentovala v procesních písemnostech před Tribunálem opačně, takže posledně uvedenému přísluší o této otázce rozhodnout. Tribunál tím, že na argumenty vznesené společností Dyson neodpověděl, porušil povinnost uvést odůvodnění, která mu přísluší na základě čl. 53 prvního pododstavce statutu Soudního dvora a článku 117 jednacího řádu Tribunálu.

43 Čtvrtý důvod a čtvrtá část pátého důvodu kasačního opravného prostředku společnosti Dyson tedy musí být prohlášeny za opodstatněné.

K prvnímu žalobnímu důvodu

Argumentace účastníků řízení

44 Společnost Dyson vytýká Tribunálu, že v bodech 36, 37 a 43 napadeného rozsudku měl za to, že se první žalobní důvod týkal zjevně nesprávného posouzení, ačkoli ve skutečnosti vycházel z toho, že Komise překročila meze své pravomoci. Společnost Dyson tvrdí, že uvedeným důvodem tvrdila, že Komise překročila meze své pravomoci, která jí byla svěřena článkem 10 směrnice 2010/30. Podle společnosti Dyson příslušelo Tribunálu určit, zda Komise nezměnila základní prvky zmocňujícího právního předpisu, když zvolila metodu výpočtu energetické náročnosti na základě prázdných schránek na prach.

45 Komise uvádí, že společnost Dyson kritizuje pouze odpověď Tribunálu na první část prvního důvodu týkajícího se neplatnosti, a nikoli odůvodnění, které vedlo k zamítnutí druhé části uvedeného důvodu.

46 Podle Komise musí být první důvod kasačního opravného prostředku být mimo jiné považován za neopodstatněný. Společnost Dyson totiž před Tribunálem nezpochybnila pravomoc Komise ohledně přijetí sporného nařízení, ale výkon této pravomoci ohledně volby metody měření. Komise zdůrazňuje,

že první důvod uplatněný společností Dyson před Tribunálem vyžadoval posouzení skutkových okolností velmi komplexní technické povahy pro určení metody měření, což odůvodnilo omezení soudního přezkumu na to, zda nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení.

Závěry Soudního dvora

47 V rámci prvního důvodu společnost Dyson vytýká Tribunálu, že nesprávně překvalifikoval první důvod její žaloby na neplatnost, kterým Komisi po věcné stránce vytýkala, že nedodržela článek 10 směrnice 2010/30, který stanoví, aby metoda výpočtu energetické náročnosti vypovídala o jejich náročnosti během používání, což by spotřebitelům dalo přesné informace, vedlo výrobce ke zlepšení energetické účinnosti jejich výrobků a dosažení cíle snížit spotřebu energie, neboť takový požadavek podle ní představuje podstatný prvek uvedené směrnice.

48 Úvodem je třeba uvést, jak zdůrazňuje Komise, že první důvod kasačního opravného prostředku ve skutečnosti směřuje pouze ke zpochybnění posouzení, které Tribunál vedlo k zamítnutí první části prvního důvodu vzneseného v prvním stupni, a nikoli zpochybnění úvah Tribunálu, které vedly k zamítnutí druhé části uvedeného důvodu, kterou společnost Dyson v rámci níž vytýkala spornému nařízení, že neukládá povinnost informovat o sáčcích a filtrech jako o zásadních zdrojích spotřebovávaných při používání vysavačů.

49 Mimoto je třeba zdůraznit, že měl Tribunál v bodě 36 napadeného rozsudku za to, že z písemných vyjádření společnosti Dyson před Tribunálem jasně vyplývá, že v rámci prvního žalobního důvodu nenamítá nedostatek pravomoci Komise k přijetí sporného nařízení jako takový, nýbrž zpochybňuje výkon této pravomoci. V bodě 37 uvedeného rozsudku Tribunál usoudil, že první žalobní důvod společnosti Dyson vychází z toho, že se Komise při přijetí napadeného nařízení dopustila zjevně nesprávného posouzení.

50 Z žaloby společnosti Dyson podané k Tribunálu přitom nesporně plyne, že její první důvod neplatnosti vycházel z toho, že Komise neměla pravomoc přijmout sporné nařízení. Konkrétně společnost Dyson Komisi vytýká, že přijetím uvedeného nařízení pominula podstatný prvek zmocňujícího právního předpisu, když jako metodu výpočtu výkonu vysavačů z hlediska energie určila metodu založenou na testech s prázdnou schránkou, ačkoli článek 10 směrnice 2010/30 vyžadoval, aby uvedená metoda odrážela běžné podmínky používání.

51 Z toho plyne, že Tribunál neodpověděl na důvod vycházející z toho, že sporné nařízení porušilo podstatný prvek zmocňujícího právního předpisu, ale na jiný důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení ze strany Komise, který společnost Dyson nevznesla.

52 Nelze tvrdit, že Tribunál tím implicitně posoudil důvod vycházející z nepříslušnosti Komise, jak jej formulovala společnost Dyson. Rozsah posuzovací pravomoci udělené zmocňujícím právním předpisem je totiž právní otázkou odlišnou od otázky týkající se dodržování mezí mandátu svěřeného zmocňujícím právním předpisem. Navíc přezkum dodržování uvedených dvou požadavků podléhá odlišným standardům.

53 Jak správně uvedl Tribunál v bodě 38 napadeného rozsudku, unijní orgány sice mají v rámci výkonu pravomocí, které jsou jim svěřeny, širokou posuzovací pravomoc, zejména pokud mají provést komplexní posouzení a hodnocení, avšak je třeba nejdříve určit, zda uvedené orgány jednají v mezích pravomocí, které jsou jim svěřeny, konkrétně když – jako v projednávaném případě – jde o přenesenou pravomoc ve smyslu článku 290 SFEU, a ověřit, zda unijní orgány nepřekračují mandát svěřený zmocňujícím právním předpisem, přičemž zejména platí, že výkon přenesené pravomoci musí být v každém případě v souladu se podstatnými prvky zmocňujícího právního předpisu a probíhat v právním rámci definovaném základním legislativním aktem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. března 2016, Parlament v. Komise, C-286/14, EU:C:2016:183, bod 30 a citovaná judikatura).

54 Z výše uvedeného plyne, že se Tribunál tím, že nerozhodl o žalobním důvodu žalobkyně, dopustil nesprávného právního posouzení.

55 Nicméně je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora, pokud odůvodnění rozhodnutí Tribunálu vykazuje porušení unijního práva, ale jeho výrok se jeví jako opodstatněný z jiných právních důvodů, nemůže takové porušení vést ke zrušení tohoto rozhodnutí, přičemž je třeba odůvodnění nahradit (rozsudek ze dne 22. září 2016, Pensa Pharma v. EUIPO, C-442/15 P, nezveřejněný, EU:C:2016:720, bod 51 a citovaná judikatura).

56 Je tedy třeba určit, zda Komise při určení metody výpočtu výkonu z hlediska energie založené na testech s prázdnou schránkou dodržela meze přenesené pravomoci, přičemž v takovém případě musí být první část prvního důvodu společnosti Dyson prohlášena za neopodstatněnou. Vzhledem k tomu, že jde o právní důvod, může Soudní dvůr pochybení Tribunálu napravit.

57 Podle ustálené judikatury Soudního dvora se legalita unijního aktu musí posuzovat podle skutkových a právních okolností existujících k datu, kdy byl akt přijat (rozsudek ze dne 3. září 2015, Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Komise, C-398/13 P, EU:C:2015:535, bod 22 a citovaná judikatura). Legalita sporného nařízení tedy musí být posouzena podle skutkových a právních okolností existujících ke dni 3. května 2013.

58 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že možnost přenést pravomoc stanovenou v článku 290 SFEU má zákonodárci umožnit soustředit se na podstatné prvky právní úpravy, jakož i na prvky, které nejsou podstatné, ale jejichž zákonnou úpravu považuje za vhodnou, a svěřit Komisi úkol „doplnit“ určité prvky přijatého legislativního aktu, které nejsou podstatné, nebo „změnit“ takové prvky v rámci jí svěřené pravomoci (rozsudek ze dne 17. března 2016, Parlament v. Komise, C-286/14, EU:C:2016:183, bod 54).

59 Z toho plyne, že podstatná pravidla v dotčené oblasti musí být přijata v základním právním předpisu a nemohou být předmětem přenesení pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 5. září 2012, Parlament v. Rada, C-355/10, EU:C:2012:516, bod 64, a ze dne 10. září 2015, Parlament v. Rada, C-363/14, EU:C:2015:579, bod 46).

60 Zadruhé je třeba určit, zda požadavek, podle kterého musí informace poskytované spotřebitelům odrážet spotřebu energie při používání přístroje, jak plyne z článku 1 a čl. 10 odst. 1 třetího pododstavce směrnice 2010/30, představuje podstatný prvek uvedené směrnice.

61 V tomto ohledu jsou podstatnými prvky právního předpisu ty prvky, jejichž přijetí vyžaduje učinění politických rozhodnutí, za která je odpovědný unijní zákonodárce (rozsudek ze dne 5. září 2012, Parlament v. Rada, C-355/10, EU:C:2012:516, bod 65).

62 Určení prvků určité oblasti, které je třeba kvalifikovat jako podstatné, musí vycházet z objektivních skutečností, které mohou být předmětem soudního přezkumu, a vyžaduje, aby byly zohledněny charakteristiky a zvláštnosti dané oblasti (rozsudek ze dne 22. června 2016, DK Recycling und Roheisen v. Komise, C-540/14 P, EU:C:2016:469, bod 48 a citovaná judikatura).

63 S ohledem na celkovou systematiku směrnice 2010/30 je třeba mít za to, že požadavek připomenutý v bodě 60 tohoto rozsudku představuje podstatný prvek uvedené směrnice.

64 Z bodů 5 a 8 odůvodnění směrnice 2010/30 plyne, že „[z]ískání přesných, věcných a srovnatelných informací o specifické spotřebě energie“ výrobků hraje „klíčovou roli v působení tržních sil“, a tudíž ve schopnosti orientovat spotřebu na přístroje „s nižší spotřebou energie, […] během používání“. Stejně tak čl. 1 odst. 1 uvedené směrnice stanoví, že harmonizuje vnitrostátní opatření týkajících se zejména informování konečného spotřebitele o spotřebě energie „během používání“, což mu dává možnost

volby výrobků „s vyšší účinností“. Informování spotřebitele o energetické účinnosti přístrojů během používání tedy představuje zásadní cíl uvedené směrnice a odráží politické rozhodnutí, za které je odpovědný unijní zákonodárce.

65 Z toho plyne, že otázka, zda – jak naznačuje jeho znění – má sporné nařízení pouze doplnit, a nikoli měnit směrnici 2010/30, není v projednávaném případě relevantní. Jak již bylo zdůrazněno v bodě 58 tohoto rozsudku, žádná z uvedených dvou kategorií přenesených pravomocí totiž Komisi neumožňuje pominout zásadní prvek zmocňujícího právního předpisu.

66 Mimoto a v rozporu s tvrzením Tribunálu v bodě 59 napadeného rozsudku, chápání pojmu „během používání“ uvedeného v čl. 10 odst. 1 třetím pododstavci směrnice 2010/30 v tom smyslu, že se týká skutečných podmínek používání, nepředstavuje „přílišně extenzivní“ výklad článku 10 uvedené směrnice, ale samotný smysl uvedeného upřesnění.

67 Ačkoli Komise tvrdí opak, toto konstatování není zpochybněno pouhou okolností, že uvedené upřesnění může v konečném důsledku vést k vyloučení zohlednění energie spotřebované při výrobě, distribuci a likvidaci dotčeného přístroje.

68 Vzhledem k výše uvedenému měla tedy Komise, aby nepominula podstatný prvek směrnice 2010/30, povinnost určit v rámci sporného nařízení metodu výpočtu, která umožní měřit energetickou náročnost vysavačů za podmínek co nejbližších skutečným podmínkám jejich používání s tím, že schránka vysavače na prach musí být do určité míry plná, avšak s ohledem na požadavky spojené s vědeckou platností získaných výsledků a správností informací poskytovaných spotřebitelům, které jsou uvedeny zejména v bodě 5 odůvodnění a v čl. 5 písm. b) uvedené směrnice.

69 Přitom v bodě 46 napadeného rozsudku Tribunál připustil, že testy s prázdnou schránkou neodrážejí běžné podmínky používání vysavačů, neboť takové testy nezohledňují nahromadění prachu ve schránce určitých typů vysavačů, což navíc Komise nezpochybnila, jak plyne z bodů 98 a 99 napadeného rozsudku.

70 Je pravda, že Tribunál v bodech 47 až 54 napadeného rozsudku oponoval tomuto konstatování tím, že žádná metoda měření založená na testech s plnou schránkou není reprodukovatelná. Komise stejný argument uplatnila před Soudním dvorem. Z bodů 34 až 43 tohoto rozsudku však plyne, že při učinění takového závěru se Tribunál dopustil zkreslení skutkového stavu a porušil povinnost uvést odůvodnění, přičemž Soudní dvůr nemůže pro účely nahrazení odůvodnění vycházet z tohoto posouzení skutkových okolností, které nebylo Tribunálem řádně provedeno.

71 První důvod kasačního opravného prostředku tedy musí být prohlášen za opodstatněný.

K šestému žalobnímu důvodu

Argumenty účastnic řízení

72 Společnost Dyson má za to, že Tribunál porušil požadavek proporcionality obsažený v přezkumu dodržení zásady rovnosti, když měl za to, že sporné nařízení může zacházet stejně s vysavači, které používají odlišné technologie, protože testy prosazované společností Dyson nesplňují zároveň kritéria spolehlivosti, přesnosti a reprodukovatelnosti.

73 Podle Komise Společnost Dyson nevysvětlila, v čem bylo provedení testů s plnou schránkou přiměřenější. Komise tvrdí, že jí nepřísluší prokázat, že nelze vyvinout lepší testovací metodu, ale naopak příslušelo společnosti Dyson, aby prokázala, že existuje vhodnější způsob testování, což podle Tribunálu neučinila.

Posouzení Soudního dvora

74 V rámci šestého důvodu společnost Dyson v podstatě vytýká Tribunálu, že v bodě 110 napadeného rozsudku porušil zásadu rovnosti, když měl za to, že sporné nařízení může zacházet stejně s vysavači, které používají odlišné technologie, protože metody výpočtu výkon vysavačů z hlediska energie založené na testech prováděných s plnou schránkou nejsou reprodukovatelné.

75 V tomto ohledu Tribunál v bodě 109 napadeného rozsudku zdůraznil, že již předtím uvedl, že „v případě testů prováděných s částečně naplněnou schránkou vysavače na prach nebyly uskutečněny mezilaboratorní ‚kruhové' testy, takže jejich opakovatelnost [reprodukovatelnost] mohla být zpochybněna".

76 V bodě 110 napadeného rozsudku z toho Tribunál vyvodil, že „[o]kolnost, že testy, jejichž použití žalobkyně prosazuje, nesplňují současně kritéria spolehlivosti, přesnosti a opakovatelnosti [reprodukovatelnosti], představuje objektivní důvod stejného zacházení s vysavači, které využívají různé technologie, tj. vysavačů ‚se sáčkem' a vysavačů ‚bez sáčku' ". Tribunál pro účely stejného zacházení napadeného společností Dyson jiné odůvodnění neuvedl.

77 Z toho plyne, že jediné odůvodnění předložené Tribunálem ohledně toho, proč sporné nařízení zachází stejně s vysavači „se sáčkem" jako s vysavači „bez sáčku", spočívá na skutkovém zjištění, které Tribunál z důvodů uvedených v bodech 34 až 43 tohoto rozsudku platně neprokázal.

78 Šestý důvod kasačního opravného prostředku tedy musí být prohlášen za opodstatněný.

Ke druhému a třetímu důvodu, jakož i k prvním třem částem pátého důvodu kasačního opravného prostředku

79 V rámci druhého a třetího důvodu společnost Dyson vytýká Tribunálu, že v bodech 58 a 59 napadeného rozsudku nesprávně vyložil rozsah pravomoci přenesené na Komisi a vzhledem k tomu, co je uvedeno v bodech 50 a 51 napadeného rozsudku, porušil její právo na účinnou procesní obranu. Prvními třemi částmi pátého důvodu společnost Dyson vytýká Tribunálu, že nedostatečně odůvodnil konstatování uvedená v bodech v bodech 36, 37, 52 a 67 napadeného rozsudku.

80 Nicméně vzhledem k tomu, že přezkum, druhého a třetího důvodu, jakož i prvních tří částí pátého důvodu by nemohl vést ke zrušení napadeného rozsudku v širším rozsahu, než jaký vyplývá z vyhovění prvnímu, čtvrtému a šestému důvodu, není třeba se jimi zabývat.

81 Vzhledem k opodstatněnosti prvního, čtvrtého a šestého důvodu, jakož i čtvrté části pátého důvodu kasačního opravného prostředku je třeba zrušit napadený rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál zamítl první část prvního důvodu a třetí důvod vznesené v prvním stupni.

K žalobě před Tribunálem

82 Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, jestliže Soudní dvůr zruší rozhodnutí Tribunálu, může vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to stav soudního řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí.

83 V projednávané věci má Soudní dvůr za to, že nemůže rozhodnout ve věci ohledně první části prvního důvodu ani ohledně třetího důvodu vznesených v prvním stupni. Přezkum uvedené části a uvedeného důvodu vyžaduje skutková posouzení týkající se hlavně reprodukovatelnosti metody Cenelec, což nebylo předmětem správného posouzení ze strany Tribunálu a nebylo plně projednáno před Soudním dvorem.

84 V důsledku toho je třeba vrátit věc Tribunálu k rozhodnutí o první části prvního žalobního důvodu a o třetím žalobním důvodu uplatněných v prvním stupni s tím, že náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

1) **Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 11. listopadu 2015, Dyson v. Komise (T-544/13, EU:T:2015:836) se zrušuje v rozsahu, v němž zamítl první část prvního žalobního důvodu a třetí žalobní důvod vznesené v prvním stupni.**

2) **Věc se vrací Tribunálu Evropské unie k rozhodnutí o první části prvního žalobního důvodu a o třetím žalobním důvodu vznesených v prvním stupni.**

3) **O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

Podpisy.